

- zrušil uvedené rozhodnutí Komise, nebo podpůrně vrátil věc k rozhodnutí Soudu prvního stupně;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení o opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Spolková země Horní Rakousko uplatňuje jako důvody opravného prostředku procesní vadu, jakož i porušení práva Společenství Soudem prvního stupně.

Napadený rozsudek se při přezkumu žalobního důvodu „nesplnění povinnosti státem“ zabývá jen prvkem skutkové podstaty „zvláštního problému“; ostatní prvky skutkové podstaty čl. 95 odst. 5 ES nejsou zkoumány vůbec. Soud se ale – i přes podrobný výklad účastníka řízení podávajícího opravný prostředek prokázaný v žalobě uvedenými konkrétními číselnými údaji – nezabýval ani otázkou zvláštního problému v intenzitě, která by byla díky její důležitosti pro výsledek řízení přiměřená. Je podceňováno, že zvláštní problém spočívá v neproveditelnosti tradičních opatření k zajištění koexistence z důvodu struktury hornorakouského zemědělství, které se vyznačuje malými plochami a nezvykle vysokým podílem biologicky obhospodařovaných ploch. V opomenutí kvalifikovaného zabývání se příslušnými argumenty spočívá podle názoru účastníka řízení podávajícího opravný prostředek porušení povinnosti Soudu svůj rozsudek odůvodnit, což představuje procesní vadu.

Komise vydala svoje rozhodnutí, aniž by dala spolkové zemi Horní Rakousko, popřípadě Rakouské republice příležitost zaujmout stanovisko k jedinému důkaznímu prostředku řízení, totiž prohlášení Evropského úřadu pro bezpečnost potravin. Soud dospěl v napadeném rozsudku k závěru, že se úvahy učiněné Soudním dvorem v souvislosti s čl. 95 odst. 4 ES, kterými pro řízení podle čl. 95 odst. 4 ES popřel zásadu kontradiktornosti řízení dají bez dalšího přenést na řízení podle čl. 95 odst. 5 ES. Účastník řízení podávající opravný prostředek tento právní názor napadá. Nesmí zůstat přehlédnuto, že v napadeném rozsudku citované rozsudky Soudního dvora byly vydány ještě na základě tehdejšího článku 100a Smlouvy o ES, který ještě neobsahoval rozlišení mezi ponecháním stávajících a zavedením nových vnitrostátních předpisů. Spolková země Horní Rakousko dále zastává názor, že se u práva být vyslechnut jedná o základní zásadu řízení, jejíž platnost by i z procesně ekonomických úvah neměla být zbytečně omezena. Napadené rozhodnutí Komise tedy mělo být zrušeno už z tohoto důvodu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 296, 26.11.2005.

⁽²⁾ Úř. věst. L 230, s. 34.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem tribunal de première instance de Bruxelles ze dne 7. prosince 2005 ve věci Procureur du Roi – Parties civiles: Union des Dentistes et Stomatologistes de Belgique, U. P. R. a Jean Titolidis proti Ioannis Doulamis

(Věc C-446/05)

(2006/C 48/30)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem tribunal de première instance de Bruxelles ze dne 7. prosince 2005 ve věci Procureur du Roi – Parties civiles: Union des Dentistes et Stomatologistes de Belgique, U. P. R. a Jean Titolidis proti Ioannis Doulamis, který došel kanceláři Soudního dvora dne 14. prosince 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunal de première instance de Bruxelles žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Musí být článek 81 ve spojení s čl. 3 bodem 1 písm. g) a čl. 10 odst. 2 Smlouvy o založení ES vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní zákon, v projednávaném případě zákon ze dne 15. dubna 1985 o reklamě v oblasti zubařské péče, zakazoval (každému a) poskytovatelům zubařské péče v rámci svobodného povolání nebo zubařské praxe, aby využili, přímo, nebo nepřímo, jakoukoliv reklamu v oblasti zubařské péče?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem cour d'appel de Paris ze dne 18. listopadu 2005 ve věci Société Thomson Multimedia Sales Europe proti Administration des Douanes et Droits Indirects

(Věc C-447/05)

(2006/C 48/31)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem cour d'appel de Paris ze dne 18. listopadu 2005 ve věci Société Thomson Multimedia Sales Europe proti Administration des Douanes et Droits Indirects, který došel kanceláři Soudního dvora dne 16. prosince 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour d'appel de Paris žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Je příloha nařízení Komise EHS č. 2454/93 ze dne 2. července 1993⁽¹⁾ neplatná z důvodu rozporu s článkem 24 nařízení Rady č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽²⁾, tím, že z toho plyne, že televizní přijímač, který byl vyroben v POLSKU, je považován za pocházející z KOREJE, za podmínek popsaných v tomto řízení?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3).

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem cour d'appel de Paris ze dne 18. listopadu 2005 ve věci Société Vestel France proti Administration des Douanes et Droits Indirects

(Věc C-448/05)

(2006/C 48/32)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem cour d'appel de Paris (Francie) ze dne 18. listopadu 2005 ve věci Société Vestel France proti Administration des Douanes et Droits Indirects, který došel kanceláři Soudního dvora dne 16. prosince 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour d'appel de Paris žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Je příloha nařízení Komise EHS č. 2454/93 ze dne 2. července 1993⁽¹⁾ neplatná z důvodu rozporu s článkem 24 nařízení Rady č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽²⁾, tím, že z toho plyne, že televizní přijímač, který byl vyroben v TURECKU, je považován za pocházející z ČÍNY, za podmínek popsaných v tomto řízení?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3).

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307.

Žaloba podaná dne 19. prosince 2005 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství

(Věc C-452/05)

(2006/C 48/33)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 19. prosince 2005 žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou S. Pardo Quintillán a F. Simonetti, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. rozhodl, že Lucemburské velkovévodství tím, že nebylo schopno zajistit, aby minimální procento snížení veškerého zatížení vstupujícího do všech čistíren městských odpadních vod dosahovalo nejméně 75 % u celkového fosforu a nejméně 75 % u celkového dusíku, porušilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 5 odst. 4 směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod⁽¹⁾;
2. uložil Lucembursku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lucembursko v roce 1999 oznámilo, že namísto uplatnění důslednějšího čištění ve všech čistírnách na svém území si vybralo postup podle čl. 5 odst. 4, který přistupuje k celkovému posouzení úrovně snížení dusíku a fosforu pro všechny lucemburské aglomerace.

Nicméně podle posledních informací ohledně procenta celkového snížení zatížení vstupujícího do všech čistíren odpadních vod v Lucembursku nebyly podmínky podle čl. 5 odst. 4 splněny.

Komise tedy může pouze usoudit, že lucemburské orgány neprokázaly, že minimální procento snížení celkového zatížení u dusíku a fosforu dosahuje nejméně 75 % pro každý z těchto parametrů, a tudíž nejsou splněny podmínky použití čl. 5 odst. 4.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 135, s. 40; Zvl. vyd. 15/02, s. 26.